

ЗОРНИЦА

СЕДМИЧЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Зорница ся издава всякой Четвертъкъ. Цѣна-та за единъ годишъ е едно бѣло медисидіе и половина, а за шесть мѣсеца три четверти отъ бѣло медисидіе. Спомагательство-ванія-та трѣбва всякога да сѣ прѣдплатены и да сѣ испращатъ въ полицѣ, въ грузѣ, въ кайме или въ пощенскы тилбры (пулове) Турскы, Нѣмскы, Прусскы Русскы или Французскы, на Редакторъ-та у Американъ Ханъ въ Цариградѣ. Извѣстія сѣ вѣстятъ по 2 гр. на редъ-мѣ. Цѣна-та въ кайме тѣзи седмица е 85 гроша.

Година 3.

ЦАРИГРАДЪ, ЧЕТВЪРТЪКЪ 2 ФЕВРУАРІЙ 1878.

Брой 5.

ДУХОВНА СИЛА.

4.

III. Какъ можтъ чловѣци-тъ да придобѣхтъ отъ Бога духовнѣ-тъ силѣ, чрѣзъ коѣкто характеръ-тъ имъ може да сѣ прѣобрази?

Въ минхлий-тъ сѣ членъ посочихмы че Богъ е самый-тъ источникъ отъ който тѣзи сила може да произхожда; нека разгледамы сега на кои дава Богъ тѣзи силѣ.

Явно е че той не ѣ дава на всички-тъ чловѣцы. Мнозина никога не усѣщатъ въ сѣрдца-та сѣ прѣобразователны-тъ дѣйствія на тѣзи силѣ. Дали сѣ богати или сиромаси, тѣ слѣдватъ да сѣ грыжатъ най-вече за свои-тъ сѣ интересы; дали сѣ учени или прости, тѣ прѣдпочитатъ да угождаватъ повече на себе сѣ нежелѣ на Бога; и дали сѣ на высокъ чинъ или на нискъ, тѣ търсятъ повече свои-тъ сѣ честь, а не славѣ-тъ Божіѣ. Има хыляды, които колкото и да различаватъ единъ отъ другъ относительно до стойность-тъ на притяжанія-та сѣ, пакъ сѣ приличатъ въ това че тѣ всички сѣ водятъ отъ сѣщо-то ниско сребролюбіе; и колкото и да различаватъ въ знаніе, пакъ тѣ сѣ въодушевлени отъ сѣщо-то високоуміе; или колкото и да различаватъ по чинове-тъ сѣ, пакъ всички сѣ заразени отъ сѣщѣ-тъ гордость. Отъ младость-тъ сѣ до старость-тъ сѣ, тѣ никога не сѣ усѣщали дѣйствія-та на тѣзи божественнѣ силѣ, и умиратъ безъ да сѣ прѣобраззи характеръ-тъ имъ. Тѣ може словомъ да сѣ припознавали че има Богъ, но дѣломъ сѣ живѣли като че нѣма Богъ. Словомъ тѣ може да сѣ приѣмали Христѣанство-то, но тѣ никога не сѣ оставяли Христа да царува въ сѣрдца-та имъ. Тѣ може да сѣ сѣгласявали съ ученія-та относительно за Духа Святаго, но тѣ никога не сѣ го приѣзвали да обитава въ тѣхъ. На всички такива Богъ е обѣщаль прѣобразувающѣ-тъ сѣ силѣ, но той не имъ е съобщилъ тѣзи силѣ защото тѣ сами не сѣ искали да ѣ приѣматъ. Богъ сѣздаде чловѣцы-тъ съ свободнѣ волю, и той нѣма да ги лиши отъ свободѣ-тъ имъ, ако тѣ и да ѣ злоупотрѣбаватъ. Той не ще принуди чловѣцы-тъ противъ волю-тъ имъ да му служатъ, нито ще даде духовнѣ-тъ силѣ, за коѣкто говоримъ, на онѣзи които не искатъ да ѣ приѣматъ. Той нѣма да прѣобрази характеръ-тъ на лъстцы-тъ до когато тѣ обычатъ лъжовны-тъ сѣ дѣла и до когато тѣ сѣ наслаждаватъ въ лукавы-тъ сѣ пѣтища. Той нѣма да прѣобрази характеръ-тъ на неправедны-тъ, себелюбны-тъ и нечестивы-тъ, тѣй щото да мразятъ първы-тъ сѣ неправедны и нечестивы дѣла, до когато тѣ сами искатъ да сѣ неправедны и нечестивы. Той ще сѣ

старее по разны начини да ги просвѣщава тѣй щото да видятъ злы-тъ сѣ пѣтища и да сѣ убѣдятъ за грѣхове-тъ сѣ, тѣй щото сами да искатъ да ги оставятъ; но ако вопрѣкы всичкы-тъ тѣзи старанія, тѣ пакъ постоянствуватъ да сѣ наслаждаватъ въ нечестія-та сѣ, той нѣма да имъ съобщитѣзи божественнѣ силѣ.

Ако това и да е тѣй, пакъ е истина че Богъ е готовъ да даде тѣзи духовнѣ силѣ на всички които искренно желятъ да ѣ приѣматъ. Богъ приѣзва всѣкого одного, който желяе да напустне злы-тъ сѣ пѣтища и неправедны-тъ сѣ мысли, да отиде при него и сѣ общава да му съобщитѣ силѣ чрѣзъ коѣкто той ще може да извърши това. Богъ приѣзва всѣкого, който усѣща колко тежко е иго-то на грѣхъ-тъ, да выка кѣмъ него за помощъ, и му сѣ общава да му даде силѣ-тъ чрѣзъ коѣкто ще може да сѣ освободи. Богъ насѣрдчава всичкы-тъ които не искатъ вече да сѣ водятъ отъ страсти-тъ сѣ, да приѣбѣхтъ при него за избавленіе. Колкото много и да сѣ были прѣстѣпленія-та имъ, ако тѣ сега желятъ искренно да не го обезчестяватъ вече, той нѣма да сѣ откаже отъ прошенія-та имъ. Колкото и да сѣ ослабили чрѣзъ развратнѣ-тъ сѣ животъ, и колкото силны и да сѣ искушенія-та на които тѣ сѣ изложени, Богъ ги увѣрѣва че ако тѣ на истинѣ желятъ да станѣтъ неговѣ слѣдователи. той ще имъ даде колкото силѣ имъ трѣбва.

Има ли нѣкои да пытатъ, какъ може праведнѣ-тъ Богъ тѣй да слуша молитвы-тъ на неправедны-тъ чловѣцы, или какъ може свѣтѣ-тъ Богъ да внимава на прошенія-та на прѣстѣпницы и да съобщитѣй свободно божественнѣ-тъ сѣ силѣ на недостойны-тъ? На това отговарѣмы че ако грѣшници-тъ быхъ сѣ прѣдставили прѣдъ Бога въ свое-то сѣ име, и ако быхъ считали себе сѣ достойны да приѣмѣтъ тѣзи дарѣ, то Богъ не бы слушалъ молитвы-тъ имъ; Богъ обаче заповѣда на всичкы-тъ да сѣ приближаватъ при него въ име-то на Исуса Христа, който исполни заради тѣхъ законъ-тъ, и заради тѣхъ умрѣ на кръсть-тъ, за да можѣтъ тѣ да сѣ избавятъ отъ смъртоноснѣ-тъ силѣ на грѣхъ-тъ. Заради Исуса Христа Богъ слуша молитвы-тъ на всичкы-тъ които искренно желятъ да бѣхѣтъ избавени отъ грѣхове-тъ сѣ; заради Исуса той не прѣзира гласѣтъ на най-слабѣ-тъ, нито отхвърѣя прошеніе-то на най-недостойнѣ-тъ; заради Исуса Христа той ще ни даде щедро онѣзи божественнѣ силѣ, коѣкто ще прѣобрази характеръ-тъ ни щото да мразимъ грѣхове-тъ сѣ, и сѣ все сѣрдце да любимъ Исуса Христа който ще ни избави отъ тѣхъ.

ВЪТРѢШНО-ТО ЦАРСТВО.

Дѣца-та, които за първъ пѣтъ чѣхѣтъ Евангеліе-то, сѣ чудятъ защо Евренѣ-тъ толкозъ усерно искахъ отъ Христа да възстанови видимо земно Царство. Нѣй не смы въ опасность да паднемъ въ това заблужденіе, но смы наклонни да паднемъ въ едно друго почти толкова голѣмо, като турѣмы царство-то Христово въ едно отдалечено бѣдѣще. Нѣй мыслимъ за това царство както за небе-то на което сѣ надѣваемъ по-послѣ да отидемъ когато сѣ свѣрши тозъ животъ съ свои-тъ бѣдствія. Но Христосъ казва: «Царство-то Божіе е вътрѣ въ васъ.»

Това може да сѣ види противно на нѣкои, понеже тѣ усѣщатъ че настояще-то имъ състояніе не е блаженно но твърдѣ бѣдно. Тѣ сѣ навѣкихѣли да намиратъ утѣшеніе въ мысль-тъ че единъ день ще избѣхѣтъ отъ тѣзи бѣдность. Този свѣтъ, мыслятъ тѣ, е мѣсто на испытѣ и упражненіе; той е нѣленъ съ трудове и скѣрби. Споредъ тѣхъ, обѣщаніе-то коѣто иматъ като Христѣаны сѣ относи кѣмъ бѣдѣщій животъ когато ще бѣхѣтъ прѣнесени въ едно безкрайно по-добро мѣсто, въ небеснѣ-тъ градъ. Да имъ сѣ каже че царство-то Божіе е тука и сега, че то е вътрѣ въ тѣхъ, щѣше да имъ сѣ вижда до нѣкъдѣ като поруганіе. Що ще каже прочее че царство-то Божіе е вътрѣ въ насъ още въ тойзи свѣтъ.

Тука сѣ говори за царство-то Божіе, не наше-то царство. Тука е тайна-та. Нѣй не смы повѣкали да дѣйствувамы споредъ щѣніе-то сѣ, да упражнявамы свободно нашѣ-тъ сѣ велѣ, да угождавамы на наши-тъ сѣ желанія. Нѣй не смы призвани на царствованіе, но на подчиненіе; и въ това подчиненіе сѣ намира блаженство-то. Прочее що ще рече Богъ да царува въ наши-тъ сѣрдца? То ще каже да бѣдемъ съвършенно подъ неговѣ-тъ власть; да смы чисти отъ омразѣ, отъ низкы пожеланія, и отъ всякѣ горчивѣ и развратнѣ страсть; воля-та ни да бѣде сѣгласна съ волю-тъ на оногѣзъ който управлява вселеннѣ-тъ; сѣрдца-та ни да бѣхѣтъ исполнены и вдѣхновены отъ онзи Духъ който поддѣрѣжа сѣздание-то въ съвършенно сѣгласіе. Придобываніе-то на тѣзи качества въ пѣлихъ мѣрѣ е онова коѣто съставлява Царство-то Божіе въ душѣ-тъ. Тѣзи качества правятъ животъ-тъ блаженъ. Не трѣбва, обаче, да мыслимъ че ако имамы тѣзи небесны качества, нѣй ще бѣдемъ свободни отъ страданіе. Тамъ дѣто има голѣма любовь, може да има и дълбока скѣрбъ. Най-добри-тъ чловѣцы, на които животъ-тъ е былъ най-приличенъ на Христовѣ-тъ животъ, често сѣ были изло-

жени на голѣмы страданія. Това е едно необходимо нѣщо за оствѣршенствованіе-то на Христѣаннѣ-тъ. Свобода отъ скѣрби въ този свѣтъ не е знакъ на съвършенство. Откровеніе-то Божіе въ Христа е откровеніе на любовь коѣто сѣ явява чрѣзъ скѣрбъ. Богъ не ни сѣ открь въ едно царско величіе и славѣ, нито въ пѣлотѣ-тъ на свое-то блаженство. Той дойде между насъ като страдалецъ. Той посѣше грѣхове-тъ на свѣтъ-тъ, умрѣ за да живѣемъ нѣй. И въ тѣзи страданія той ни прави участницы. Той ни приѣзва да сѣ распнемъ съ него. Само чрѣзъ врата-та ѣна скѣрбъ-тъ, нѣй прѣминувамы съ него въ животъ вѣченъ. Вѣнецъ-тъ на страданія-та който сѣ възложи на главѣ-тъ на великѣй началникъ на чловѣческѣй родъ сѣ е възлагаль на най-усѣрднѣ-тъ Христѣаны прѣзъ всичкы-тъ вѣкове. Чрѣзъ този страдалнѣй вѣнецъ нѣй ублажавамы и славимъ благородно-то воинство отъ мѣченицы.

Не ако и да има страданіе въ това вътрѣшно царство, пакъ въ него сѣ намира чудна и голѣма радость. Отъ цѣло-то чловѣчество, Божіѣ-тъ рабъ е най-свободенъ. Чловѣкъ-тъ който живѣе безъ Бога и безъ надеждѣ за вѣченъ животъ, колкото и да сѣ види веселъ и сполучливъ, той не е свободенъ отъ ужасы-тъ на смъртъ-тъ; ако совѣсть-та му не е сѣвѣсмъ затѣпена той ще усѣща че голѣми-тъ му трудове за да придобѣе богатство ще излѣхѣтъ суетни, че богатство-то му ще увеличитъ мѣкы-тъ му на смѣртнѣ-тъ му часть, като му прѣдставѣ колко чловѣцы е онеправдалъ, колцина е лишилъ отъ насѣщнѣ-тъ хлѣбъ. Но онзи който любѣ Бога е свободенъ отъ тѣзи страхове. Той може да страда за малко, но сила-та на Всемогущѣ-тъ е откѣмъ неговѣ-тъ странѣ, и побѣдата е извѣстна. Радости-тъ на този свѣтъ сѣ чисти, сладкы и задоволителны само на едно чисто и любезно сѣрдце. Този свѣтъ е Божіѣ, и Божіѣ чловѣкъ, гдѣ-то и да е, той е въ бащинѣ-тъ сѣ домъ. Всичкы-тъ хубости на естество-то сѣ явленіе на бащино-то му лице. Слава-та на захожданіе-то на слѣнце-то, тишина-та на зорѣ-тъ, разны-тъ прѣятности на годишны-тъ врѣмена, всичка-та безпрѣдѣлна и неизразима привлѣкательность на земѣ-тъ е сѣяніе на бащинѣ-тъ му славѣ.

Всичко що е благородно въ чловѣчество-то, всяко похвално дѣло, всякой истиненъ животъ, принадлежи на Бога; Божіѣ-тъ чловѣкъ е въ най-тѣсно спошеніе съ всичкы тѣзи похвалны нѣща; и тѣ му производѣтъ радость. Зло-то, коѣто сѣ намира въ свѣтъ-тъ, е за него нѣщо коѣто трѣбва да сѣ побѣждава. За него отчаяніе-то е нѣщо непознато. Той е на Бо-

жій-тж страна, и въ Бога нищо ся не разваля.

Въ това царство прѣбѣжда Царь-тъ Исусъ, и той има едно вѣтрѣшно съобщеніе съ чада-та си. Вѣрний-тъ намира въ пужды-тъ си присѣтствіе-то на одного чіято любовь прѣвзеходи чловѣчскій умъ. Съ него ся исплня обѣщаніе-то, «ако пѣкой чуе гласъ-тъ ми, и отвори врата-та ще дойдѣ, и ще вечерамъ съ него, и той съ мене.»

Ный отивама въ обятія-та на нашій-тъ Пріятель. Той е готовъ да ны пригѣрне; още малко и ный ще го видимъ лице съ лице.

«Всичко е ваше. Дали Павелъ, или Аполосъ, или Кыфа, или свѣтъ, или животъ, или смъртъ, или сегашно-то, бѣдѣще-то — всичко е ваше и вы Христови; и Христосъ Божій.»

Число-то на туземны-тъ Христіани въ Евангелскы-тъ церкви на Индіѣ е сега около 300,000, и въ послѣдны-тъ тридесетъ години число-то на опѣзи Христіани ся е удвоявало прѣзъ всѣкый десетъ години. Въобще туземни-тъ Христіани въ Индіѣ сж доказали своѣ-тъ искренность съ достоинство-то си поведеніе. Тѣ сж ся испытывали съ гоненіе, и много Индійци сж станѣли мѣченици. Голѣмо число отъ опѣзи Христіани сж станѣли вече ревностни и вѣрни проповѣдници на Слово-то Божіе.

Прѣсмѣтнѣло ся е че число-то на Несторіань-тъ възлиза на 150,000. Повече-то отъ тѣхъ живѣхъ въ Персіѣ и Турціѣ, и малцина въ Русіѣ. Несторіань-тъ сж ся прѣселили въ Русіѣ отъ Орумійскы-тъ равнины на Персіѣ, защото тамъ тѣ ся ползуютъ съ по-голѣмы прѣимущества. Около 30,000 Несторіань обитаватъ помежду езеро-то Орумій и Кюрдскы-тъ планины, и още по-голѣмо число по планины-тъ на Кюрдиستانъ.

На островъ Мадагаскаръ има сега около 10,000 Евангелскы церкви, 20 чуждестранни проповѣдници, 250 туземни пастири и проповѣдници, 700 училища съ 45,000 ученицы, нѣколко высшы училища и едно педагогическо училище въ което стотина младежи ся възпитаватъ за бѣдѣщы учители. Много новы книги ся обнародватъ всѣкъ година. За пѣрвъ пѣтъ Библия-та ся прѣвела на туземный-тъ языкъ въ 1835. Прѣзъ послѣдующы-тъ гоненія чуждестранни-тъ проповѣдници ся изгонили отъ островъ-тъ, мнозина туземни Христіани ся умъртвили, и почти всѣкы-тъ Библии ся изгорили; но за добръ честь, нѣколко Библии ся съхранили закопаны въ земѣ-тъ. Седмина проповѣдници ся трудятъ сега да поправятъ пѣрвый-тъ прѣводъ на Библиѣ-тъ.

Прѣди нѣколко мѣсецы, единъ проповѣдникъ въ Кійото у Японіѣ испратилъ нѣколко Евангелскы книжки на Японскы-тъ затворници въ близосѣдний-тъ градъ Отсу. Единъ отъ затворници-тъ ся убѣдилъ за истинность-тъ на Евангеліе-то и почнѣлъ да поучава другы-тъ затворници. Слѣдъ нѣколко врѣме избухнѣлъ въ затворницѣ-тъ единъ пожаръ, и затворени-тъ вмѣсто да ся постарѣхъ да избѣгнѣхъ както другъ пѣтъ, помагали за да ся угаси огнь-тъ. Правителствени-тъ чиновници распытали за причи-

нѣ-тъ на тѣзи чуднѣ случкѣ, тогава освободили затворникъ-тъ който бѣ проповѣдалъ Евангеліе-то, и испроводили да искатъ повече Евангелскы книжки. Повече книжки ся испратили на затворници-тъ, и освобожденый-тъ затворникъ проповѣда сега въ Кійото.

МОЛЕНІЕ.

Молитвы-тъ на нѣкои не сж богоугодни въ пѣтъ случаевъ:

Пѣрво. «Ако гледахъ въ сѣрдце-то си на неправдѣ. Господь не бы послушалъ.» Пс. 66; 18. Грѣшникъ-тъ, който търси спасеніе, и Христіанинъ-тъ, който търси благословеніе, ако не исхвърлятъ всѣкѣ неправдѣ изъ животъ-тъ си, молитвы-тъ имъ нѣма да бѣдѣтъ услышаны.

Второ. «Който уклонява ухо-то си да не слуша законъ-тъ, и сама-та му молитва ще бѣде мерзость.» Притчи 28; 9. Всѣкой който прѣнебрѣгава ученіе-то на Божіе-то слово ся исключаватъ отъ Божіе-то благословеніе. Исключаватъ ся тоже опѣзи които страпятъ отъ Слово-то Божіе, и които сждятъ за право-то и криво-то отъ дѣла-та на ближны-тъ си, или отъ мнѣнія-та на общество-то въ което живѣхъ.

Трето. «И когато стоите да ся молитѣ, прощавайте ако имате нѣщо върху нѣкого, за да ви прости и Отецъ вашъ който е на небеса ваши-тъ съгрѣшенія. Но ако вы не прощавате, нито Отецъ вашъ който е на небеса ще ви прости съгрѣшенія-та ваши.» Марк. 11; 25, 26. Това правило изиска отъ насъ да ся молимъ съ чисто сѣрдце, безъ злобѣ или злонамѣренность кѣмъ когото и да е. Ный смѣлѣхъ да любимъ и да благославямы и най-вѣрны-тъ си непріатели, даже и когато тѣ ни гонятъ и мѣчатъ. Матѣ. 5; 44. Ный не трѣбва да чакамы щото тѣ да ся раскаиѣхъ за да ги простимъ, но както Христосъ на крѣста и Стефанъ въ мѣченичество-то си, трѣбва да ся молимъ за тѣхъ и да ги прощавамы въ мѣченіе-то и онеправданіе-то си.

Четврто. «Просите и не получаете, защото злѣ просите, да иждивяте въ сласти-тъ си.» Іак. 4; 3. Себелюбіе-то и лошы-тъ побужденія прѣчатъ на молитвы-тъ ни.

Пето. «Но да проси съ вѣрѣ, безъ да ся сумнява никакъ; защото който ся сумнява подобенъ е на морскы волны караны и разбѣлскуваны отъ вѣтровѣ-тъ. И такѣвъ чловѣкъ да не мысли че ще пріеме нѣщо отъ Господа.» Іак. 1; 6, 7. Онзи който ся сумнява въ обѣщанія-та Божій, некарва Бога лѣжець, а това е обидно за Господа. Ный трѣбва да имамы простѣ и дѣтинскѣ вѣрѣ въ *всѣкы-тъ* обѣщанія Божіи.

Въ Библиѣ-тъ ся употрѣбляватъ много иносказателны думы и израженія които означаватъ лакомство и ненасытность. Нѣкои отъ тѣзи иносказанія сж: *Вѣщи* — пословични за тѣхнѣ-тъ хыщность и грабительство, Іез. 22; 27. *Лакомы псета*, защото не знахъ сытость, Исх. 56; 11. *Плѣвица* (или крѣвопѣецъ), двоеязычна, смуче крѣвъ и като іѣ избулыва ламти за повече, Пр. 30; 15. *Турилъ надеждѣ-тъ си въ злато*, Іовъ 31; 24. Малко сж грѣхове-тъ които сж раждали по-горчивы плодове отъ ненасытность-тъ. Примѣри на това ся Лотъ, Лаванъ, Вааламъ, Аханъ, Саулъ, Ахабъ, Фарисей-тъ, Ананія и Сапфира.

ОБРАЗОВАНИЕ-ТО ВЪ АВСТРІѢ.

Австрія обема едно пространство земя отъ 240,381 чет. милъ съ едно народонаселеніе отъ около 36 миліона души. На 1868 тя официално ся наименова *Австро-Унгарска Монархія*. Онѣзи имперія сега състои отъ двѣ главны части, собственна Австрія и Унгарія, отъ които всѣка една има свое-то си законодателно и управително вѣдомство надъ учебны-тъ си заведенія. Въ този си членъ ный ще поговоримъ върху училища-та само на собственнѣ Австріѣ заедно съ Бохеміѣ.

Собственна Австрія или *Сисливанія* състои отъ 14 области на които цѣло-то пространство е 115,925 чет. милъ съ едно народонаселеніе отъ около 21,160,000. д. Испѣрво разны-тъ области бѣхъ или независимы или принадлежѣхъ на разны държавы, и тѣ и днесъ сж населяватъ отъ разны народности. Отъ 1850 насамъ не ся е обнародвало никакво официално исчисленіе на разны-тъ народности, но числа-та имъ сж добръ извѣстны, и списатели-тъ въобще ся съгласяватъ върху този прѣдмѣтъ. Въ тѣзи часть на Имперіѣ-тъ има около 7,109,000 Германци, 4,720,000 Чехы и Словацки, 2,444,000 Поляци, 2,585,000 Рутиніанци, 1,196,200 Словени или Вандали, 820,000 Евреи, 588,000 Италианци, 522,400 Кроати или Сърби, 207,900 Власи и 17,700 Унгары. Въ Горнѣ Австріѣ и въ Салзбургскѣ-тъ область прѣобладаватъ Германци-тъ, а въ Бохеміѣ и Моравіѣ Чехы-тъ. Отъ това исчисленіе ся види че собственна Австрія е смѣсь отъ разны народности, отъ които множество-то сж Славяны-тъ. Жители-тъ принадлежатъ на разны религіозны вѣроисповѣданія, но повечето отъ тѣхъ сж Римокатолици.

До прѣди царуваніе-то на Маріѣ Тересѣ, общенародно-то образованіе въ онѣзи държавѣ бѣше много назадь. На 1770, тридесетъ години слѣдъ въцаряваніе-то на онѣзи царицѣ, само 15 на стотѣхъ отъ всѣкы-тъ дѣца помежду 5 и 13 годишенъ възраст ходѣхъ на училища-та въ Австріѣ. Почти всѣкы-тъ селскы дѣца не ходѣхъ на никаквы училища. Пѣрвый-тъ потикъ за единъ здравъ училищнѣ системѣ за общій-тъ народъ ся папрати отъ Пассавскій-тъ Епископъ Фирмина, който писа за това на нарицѣ Маріѣ. Съобразно съ неговы-тъ внушенія, държавный-тъ свѣтъ прѣдложи да ся съставятъ двѣ постоянны училищны комисіи за Горнѣ и Долнѣ Австріѣ, които да ся старѣхъ за подобреніе-то на училища-та. Правителство-то одобри прѣдложеніе-то, и пѣрвата училищна комисія ся състави на 19 Май, 1770. Онѣзи комисія извърши доста добры дѣла. На 1774 ся обнародва пѣрвый-тъ обширенъ законъ за училища-та. Споредъ него по едно общенародно училище можеше да ся основе на всѣко мѣсто дѣто имаше цѣрква. Въ тѣзи училища трѣбваше да ся прѣдаватъ прочитъ, краснописаніе, религія, св. исторія и числителница. Въ всѣко окрѣжіе трѣбваше, споредъ сжнѣшій-тъ законъ, да ся отвори по едно главно училище, съ три или чѣтыри учители, които да прѣподаватъ Латинскій языкъ, землеописаніе, исторіѣ, грамматикѣ, рисованіе, геометріѣ и начала отъ земледѣліе.

Императоръ Іосифъ II употрѣби по-

вы мѣрки за общо-то развитіе на народъ-тъ. Той издаде законъ споредъ който всѣкы-тъ дѣца отъ 6 до 12 годишенъ възраст трѣбваше да ходѣтъ на училища-та. Този царъ всѣчески насърдаваше народъ-тъ си да ся старѣе за ученіе-то. Голѣмо вниманіе ся обращаше кѣмъ изучаваніе-то на Германскій-тъ языкъ, който бѣше необходимъ за всѣкы-тъ да е гражданскѣ службѣ. Прѣзъ царуваніе-то на Леополда ся съставилъ учителискы братства, които имахъ за цѣль подобреніе-то на училища-та. На 1795 ся състави една комисія която прѣготи единъ уставъ за общенародны-тъ училища; този уставъ ся обнародва на 1805, и за дълго врѣме е бѣлъ основа-та на образователнѣ-тъ системѣ въ Австріѣ.

На 1828 Правителство-то почнѣ да обнародва изложенія за успѣхъ-тъ на учебны-тъ заведенія. По онова врѣме ся въведохъ въ много училища говоримы-тъ языци на народности-тъ които населяватъ разны-тъ области на Австріѣ.

Слѣдъ въцаряваніе-то на Ф. Іосифа I. ся състави министерство на просвѣщеніе-то, косто въ сжнѣ-тъ години, 1848, обнародва нѣколко точки за прѣобразование-то на училища-та. Нѣкои отъ тѣзи точки бѣхъ че всѣко общество, градъ или село, трѣбваше да отваря пѣрвоначалны училища за всѣкы, и че прѣдмѣти-тъ трѣбваше всѣкѣ-тъ да ся прѣподаватъ на матерный-тъ языкъ на ученицы-тъ. На 1869 ся наредихъ нѣкои новы закони за учебны-тъ заведенія. Въ селскы-тъ училища трѣбваше да ся прѣподаватъ прочитъ, краснописаніе, религія, числителница, геометрія, начала отъ естествены-тъ науки и всеобщѣ исторіѣ, пѣніе и гимнастика. Такова училище може да има отъ единъ до седемъ класове, споредъ число-то на учители-тъ му. Въ градскы-тъ училища ся прѣподаватъ почти сжнѣ-тъ прѣдмѣти но много по-пространно. Селскы-тъ и градскы-тъ пѣрвоначалны училища прѣзъ 1871 бѣхъ 14,769, отъ които 6,560 бѣхъ Германскы, 5,746 Славянскы, 1080 Италианскы, 24 Влашкы, 5 Унгарскы, 3 Гръцкы, и 1362 смѣсенны. Въ тѣзи училища имаше 1,819,690 ученицы, отъ които 941,497 бѣхъ момчета, и 878,193 момичета. Число-то на учители-тъ бѣше 20,904, а на учителкы-тъ 3,445.

На 1870 въ Австріѣ имаше 121 *гимназій* съ 30,497 ученицы, 50 *реалны* училища съ 13,229 ученицы, 5 *университети* на които число-то на ученицы-тъ бѣ измѣняемо, и 7 *художественны* заведенія. При това тамъ имаше 21 *дѣвическы селинаріи* съ 1,667 ученицы и 216 учителкы. Тамъ има тоже много *спеціалны* училища; тѣ сж богословскы, лѣкарскы, мореплавателны, рудокопны, земледѣлческы, за глухонѣмы, за слѣпы и другы.

Англійско-то правителство употрѣбыва повече отъ 1,100 жены на телеграфическы-тъ станціи въ Лондонъ. Отъ тѣзи жены само една е загубила службѣ-тъ си по причинѣ на недостойнство-то си прѣзъ послѣдны-тъ чѣтыри години.

Голѣма-та Кытайска стѣна ся е измѣрила на много мѣста въ послѣдно врѣме отъ единъ Американскій иджиперинъ. Споредъ неговы-тъ измѣрванія, онѣзи стѣна е 18 крака высока и 15 широка на върхъ-тъ.

Атина, 4 Январій. — Елинизмъ-тъ е една политика която ся стреми да освободи народы-тъ и земи-тъ въ Европейскъ Турціѣ на югъ отъ Балканъ-тъ и рѣкѣ Скумби въ Албаніѣ, както и онѣзи покрай Черно море отъ Носъ Емине до устия-та на Дунава, и да ги присъедини съ сегашното Гръцко царство. Тѣзи е Гръцка-та политика; ни по-малко ни повече. Ако нѣкои Гръци и да припознаватъ че ще бжде *зауудо* да си мѣчатъ за възкресеніе-то и възобновеніе-то на Старо-Елинизмъ-тъ и Византийскъ-тъ (Источно-Римскъ) Имперіи, пакъ днешни-тъ Гръци говорятъ за Тракіѣ и Македоніѣ като тѣхно праведно наслѣдство. Тѣ сѣ готови да включатъ въ кошаръ-тъ на Палелинскъ-тъ Държавѣ Албанцы, Турцы, Българи, Славяни и др., и тѣхни-тъ погледи сѣ втръчени не въ Атинѣ но въ Цариградѣ.

Елинизмъ-тъ не е само одно съенно

мечтаніе на политици и несбдицичавъ сътъ на школици: той сгрѣва, тѣй да речеъ, всѣмъ живъ Гръцкѣ душѣ. Кадѣто и да ги срѣщнете, — раи, свободни, държавници, селачи, учители, търговци — всички окаяватъ мѣстоположеніе-то на племе-то си, и всѣкой говори за него като за своѣй частъкъ тѣмъ. Отъ языкъ-тъ имъ, ако сте невѣжи и не знаете политически-тъ въпросъ, вый быхте помислили че всѣкой отъ тѣхъ едвамъ проживѣва на нѣколко безплодни уврати, и че нѣкой похититель ся наслаждава на бацинж-тъ имъ земѣи когато силни подвонтели ся борятъ помежду си за неѣж. Гръци-тъ сж чрѣзмѣрно прѣдадени на политически възврѣнія, и велика-та идея блещи и въ най-обыкновенны-тъ прѣдпріятія на всѣк-дневни-тъ имъ животъ. «*Ще ли ни повърнѣтъ Епиръ и Тессаліѣ?*» пыта козарь-тъ по канары-тъ, вѣсто да распыта за цѣли-тъ на козы-тъ по тържище-то. «*Тѣй ли ще сврѣтне и кѣмъ Цариградъ?*» крѣщи разиреный-тъ обучитель кѣмъ неодѣланы-тъ войници. «*Честита нова година, Киріе, дано скоро да ся срѣщнемъ подъ сводовѣтъ на Св. Софійѣ,*» шепне търговче-то въ дюкнѣ-тъ си.

Гръци-тъ поддържатъ че народенъ животъ е невъзможенъ, или токо-речи невъзможенъ, въ такыя каквыто сж тѣхны-тъ обстоятелства. Тѣ казватъ че почва-та е бѣдна, земѣ-та тѣсна, жители-тъ малко за да поддържатъ Царскій Дворъ, Народны прѣдставители, войскѣ и пр. и пр.; но тѣ грѣбавше да знаѣтъ че други земѣ, нито по-широки нито по-благоприятствуваны отъ природѣ-тъ, сж по-благоденствуваны. Нищо, обаче, не може да промѣни убѣжденіе-то на Гръци-тъ. Тѣ вѣрватъ че Гръція, ако остане за напредъ въ сѣщитѣ тѣсны граници, нѣма свое бѣдѣе, и было-бы даже прѣдпочтительно да ся погълне отъ Славяны-тъ нежели да сѣществува въ настоящо-то си безпокоіе. До колкото знаѣж, Гръци-тъ едногласно обвиняватъ Силы-тъ за неспосно-то си положеніе, и мѣчно е да ся опровергае обвиненіе-то имъ. Европа, говорятъ тѣ, съ освобожденіе-то въ 1828 само на една часть отъ Гръцко-то племе и съ произволно-то си граниченіе на Гръцко-то царство, остави смутителны и безпокоителны сѣмена и отвѣдъ и отсамъ прѣдѣлы-тъ му и го охромил при само-то му рожденіе.

Гръци-тъ мислятъ че въ Балканскій-тъ Полуостровъ Елинизмъ-тъ е естественъ и силенъ врагъ на Панславизмъ-тъ. Че той е врагъ нѣма съмнѣніе. Сѣверны-тъ части на Македоніѣ и Тракіѣ ся притязаватъ и отъ Гръци-тъ и отъ Славяны-тъ — отъ Гръци-тъ като тѣхны по наслѣдство, отъ Славяны-тъ като тѣхны по жителство. Но распрѣ-та между тѣзи съперничающы племена не е само за нѣколко стотины или нѣколко хляды четв. мили земѣи. Гръци-тъ вѣрватъ че само-то имъ сѣществованіе като народъ е въ прѣмѣждіе; тѣ вѣрватъ че ако веднѣжъ Славяны-тъ турятъ кракъ (!) отсамъ Балканъ-тъ, само море-то ще спре напредъваніе-то имъ кѣмъ югъ, и Гръція въ единъ два пояса ще прѣстане да е Елиника.

Като смятатъ Елинизмъ-тъ за способенъ да противостои на Панславизмъ-тъ, не е противоестественно за Елены-тъ да гледатъ кѣмъ Англіѣ за помощъ. Тѣ искренно съжаляватъ Англіѣ за слѣпость-тъ ѣче тя не виждала свои-тъ интересы. Понѣкога тѣ сж смѣшны да ги слушашъ. Като забравятъ географическо-то си положеніе и начинъ-тъ на поминѣкъ-тъ си тѣ плашатъ че щѣли да ся сѣзуютъ съ Руссы-тъ. Като политици, обаче, Гръцкы-тъ държавны мѣжѣ разсѣждатъ до една степень здраво. Тѣ казватъ че Турска-та Имперія пропада безнадежно и невъзвратно, и пытатъ чрѣзъ кого ще може Англія да поддържи вліяніе-то си въ Истокъ ако не чрѣзъ Елены-тъ. «Ахъ, да живѣше Канингъ» говорятъ нѣкои Гръци, но не е нужно да казвамы че Англія прѣдпочете сега да не слѣдва политикѣ-тъ на Канинга.

По-горѣ споменахъ че Гръци-тъ сж чрѣзмѣрно прѣдадени на политикѣ, а тука ще кажъ че думы-тъ ми ся приспособаватъ и на два-та пола. Прѣди нѣколко дѣня едѣна Госпожа ми приказваше слѣдующѣ-тъ притчѣ: «Едно момченце, което было въ бацинж-тъ си градинѣ, запало кѣмъ нѣколко хубавыя ябълкы които высѣли отъ едно ябълчево дърво. Единъ снаженъ мѣжъ сто-

ялъ край него. Завчасъ момченце-но ся приготвило да ся покатери по дърво-то и да окжѣ ябълкы-тъ. «Ако ся катеримъ по онова дърво, ще си строимъ вратъ-тъ» избѣбралъ який-тъ человекъ. «Като е тѣй, помогни ми да ги оберѣ» рекло момченце-то. «Азъ нѣма да ти помогаю, но ако ти постоянноуваши, азъ ще ти дамъ нѣколко пѣсничы.» «Кажы ми,» продължи инсказателка-та, «благородна ли е была постанка-та на онзи мѣжъ?» Излишно е да тѣкувамы че градина-та означавѣ Еладѣ, ябълкы-тъ Тессаліѣ, Епиръ, Критъ и пр. и мѣжъ-тъ Англіѣ, или Англіѣско-то Правительство.

АНГЛІЯ И УСЛОВІЯ-ТА.

Въ Англіѣскѣ-тъ Камарѣ на Прѣдставители-тъ, въ засѣданіе-то на 16-ый Януарій, Съръ С. Норткотъ, Държавный Сѣкровищникъ, прочелъ едно съобщеніе на прѣдварителны-тъ условія отъ Коитъ Шувалова, Русскій посланикъ въ Лондонъ. Ето условія-та:

1. България, вѣтрѣ въ граници-тъ на Българскѣ-тъ народность, да бѣде подданно Княжество, съ единъ Христіанскій Управитель, съ народнѣ стражѣ и безъ Турскѣ войскѣ освѣнъ въ нѣкои точки които ще ся означатъ отпослѣ. (шумны ржкоплѣсканія отъ свободолубивы-тъ).
2. Чернагора да ся увеличи съ толкова земѣи колкото ся занимава днесъ отъ войскы-тъ ѣ.
3. Независимость на Руманіѣ съ достаточно обезщетеніе въ земѣи. (ржкоплѣсканія)
4. Независимость на Сърбіѣ съ нѣкое исправленіе на граници-тъ ѣ.
5. Самоуправителна система, достаточно порѣчителствуваща, за Босніѣ и Херцеговинѣ. (ржкоплѣсканія отъ свободолубивы-тъ)
6. Подобны прѣобразованія въ другы-тъ Христіанскы области на Турціѣ.
7. Да ся плати на Руссіѣ за разноскы-тъ на войнѣ-тъ едно обезщетеніе, было въ пары было въ земѣи.
8. Чрѣзъ едно споразумѣніе да ся запазятъ права-та и интересы-тъ на Руссіѣ върху Дарданелскій-тъ проливъ.

Съръ С. Норткотъ забѣлѣжилъ че тѣзи условія сж твърдѣ тежки, и той призвалъ вниманіе-то на Камарѣ-тъ. Онѣзи условія включаватъ въ Българіѣи всичкѣ-тъ срѣдѣ на Европейскѣ Турціѣи и ѣ турятъ почти на сѣщѣ-тъ ногѣ съ Сърбіѣи и Руманіѣи прѣди войнѣ-тъ. «Погледнете на хартѣ-тъ,» възвысилъ гласъ-тъ си велѣло Англіѣскій-тъ Държавникъ, «и ще видите че начертаны-тъ отъ Конференціѣ-тъ граници надминуваъ граници-тъ на Българскѣ-тъ народность, и че България ся спуща и на югъ отъ Балканъ-тъ смаль-не до Бѣло море. Правительство-то пріе тоже извѣстіе че Князь-тъ на Новѣ-тъ Държавѣ щѣлъ да ся опрѣдѣлява отъ Русскій-тъ Царъ. Вый видите сега че въ само-то сѣрдце на Турціѣи ще има голѣмы силы подъ власть-тъ на единъ прѣданъ на Руссіѣи Князь.» Съръ С. Норткотъ объявилъ че въпросъ-тъ за Българіѣи, Сърбіѣи, Руманіѣи и Чернагорѣи ще възбуди подобно на неговы-тъ възвышенны чувства и другѣдъ освѣнъ въ Англіѣи. Най-послѣ Англіѣскій-тъ Сѣкровищникъ подрошилъ и другы-тъ условія и прѣдсказалъ голѣмы мѣчнотѣи въ рѣшеніе-то на трѣливы-тъ въпросы.

РУМАНИЯ.

Единъ Българскій телеграмъ отъ 24-ый Януарій до *А. Таймъ* казва:

Руссія е извѣстила официално на Руманіѣи че има намѣреніе да си земе назадъ Бессарабіѣи, а намѣсто неѣж да даде на Руманіѣи Турскѣ Добруджѣ. Руманія не ся показала готова да ся съгласи на това Руско намѣреніе.

Единъ Паризскій телеграмъ до сѣщѣи-тъ вѣстникъ съ сѣщѣ-тъ датѣ казва: Руманскій-тъ Сенатъ ще разискза прѣдложеніе-то на Князь Гика относительно до едно отъ условія-та за миръ, именно: «Независимость-та на Руманіѣи съ достаточно земѣи за обезщетеніе.» Князь-тъ ще пыта да ли е было позволено на Руманіѣи, като участницѣ въ войнѣ-тъ, да направи условія за миръ-тъ, и дали тѣзи условія не докачатъ цѣлость-тъ на държавѣ-тъ. Казватъ че Ген. Игнатіевъ ся постаралъ да ся споразумѣе съ Руманско-то Правительство относительно до присѣдиненіе-то на Бессарабіѣи на Руссіѣи, но че слѣдъ като по-

слѣдно-то отказало да пріеме прѣдложеніе-то, той не настоявалъ твърдѣ силно върху този прѣдмѣтъ.

СЪРБИЯ.

Единъ Българскій телеграмъ отъ 24-ый Януарій до Европейскы-тъ вѣстници казва: Сърби-тъ сж прѣзели Вранѣи, дѣто плѣнили 1720 войници между които имало 48 чиновници заедно съ Раснѣи пашѣи. Голѣмо количество оружія и други нѣща тоже падижи въ рѣцѣ-тъ на побѣдителнѣи. Въ тѣзи битвѣ Сърби-тъ изгубили 27 мъртвы и 175 ранены войници. Отдѣленіе-то на Хърватовичъ напредвало кѣмъ Скопѣи. Сърби-тъ, обаче, много ся наскърбили като Русси-тъ оттеглили едно отдѣленіе Казацы и тѣи оставили недостаточно число конницы съ този генералъ. Турскы-тъ силы постоянно ся увеличавали по онѣзи страны отъ Мухамеданскы-тъ Арнауты които постоянно смущавали Хърватовича и заплащавали да прѣкъснатъ съобщенія-та му.

ВОЕННЫ-ТЪ ГРАНИЦЫ.

Условія-та на примиріе-то сж, Турска-та войска да ся дръпне кѣмъ Цариградъ извѣтрѣ единъ линіѣи помежду Акбунаръ на Черно море прѣзъ село-то Св. Георгіѣи до Малко Чекмедже на Мраморно море; отъ своѣи страна, Руска-та войска нѣма да прѣскача линіѣи-тъ прѣзъ Чешмеджикъ, Елиджикъ, Мандарсе, Киріаджалъ и лѣвый-тъ брѣгъ на Кара-Су до Мраморно море. «Помежду онѣзи двѣ линіѣи лѣжи *неутралный-тъ поясъ*, вѣтрѣ въ който е запрѣтено да ся сѣзидатъ укрѣпленія, и който не бѣва да ся занимава нито отъ Турскѣи нито отъ Русскѣи страна.» Условіе-то е щото неутралный-тъ поясъ да ся изпразни вѣтрѣ въ три дни слѣдъ подписваніе-то на примиріе-то, което станѣ въ четвъртъкъ на 19-ый Януарій.

Не можамъ още да ся научимъ точно, коя е неутрална-та граница кѣмъ Дунавъ-тъ, но сега вече става явни че Силистра и Русчукъ сж ся изпразнили отъ Турскѣи войскѣ за да ся занимаѣтъ отъ Руссы-тъ прѣзъ примиріе-то. Разградъ е изпразненъ тоже отъ Турцы-тъ но не ся е занималъ отъ Рускы-тъ войскы, което показва че той може да впада вѣтрѣ въ неутралный-тъ поясъ. Условіе-то е щото онѣзи и други мѣста да ся изпразнятъ отъ Турскѣи войскѣ вѣтрѣ въ седмъ дѣня слѣдъ подписваніе-то на примиріе-то. По Черноморско-то приморіе на Европейскѣи странѣи Русси-тъ трѣба да занимаѣтъ Мидѣи и Бургасъ. Прѣзъ послѣдны-тъ мѣста тѣ ще доставятъ хранѣ за войскы-тъ си.

Въ Азіѣи, Ерзерумъ ще ся изпразни отъ Турскѣи войскѣ, но види ся че нѣма да ся занимае отъ Руссы-тъ.

Обсадно-то положеніе на Черно море, което Турція объяви въ начало-то на войнѣ-тъ, е прѣстанѣло. Казва ся тоже че търговскы-тъ работы ще починѣтъ по желѣзницы-тъ, които ще прѣносиватъ само пакѣици и стоки.

РАЗНЫ НОВИНЫ.

Въ четвъртъкъ на 26-ый минѣлаго, Г. Трикупи, Гръцкій Министръ на Вѣкашны-тъ Дѣла, отправилъ единъ окрѣжѣи Нотѣ до Гръцкы-тъ прѣдставители прѣдъ Силы-тъ, за да имъ извѣсти че Гръцко-то Правительство вѣрва въ увѣренія-та на Силы-тъ че Елины-тъ стремленія ще ся земѣтъ подъ вниманіе въ единъ бѣдѣщій Конгресъ, и затова то е телеграфирало да ся завърне Гръцка-та войска която бѣ прѣскочила Турскѣи-тъ граници.

Турско-то Правительство извѣстѣва че, по причинѣи на примиріе-то, официалны-тъ съобщенія за обсадно-то положеніе на Черно море ся унищожаватъ, и слѣдовательно, додѣто трае примиріе-то, търговскы-тъ кораби, подъ Руско, Турско, или кое-да-е неутрално знаме, ще можѣтъ безпрѣпятственно да прѣхождатъ помежду Турскы-тъ и Рускы-тъ пристанища.

А. Хералдъ пишеше минѣлы-тъ петѣкъ: Двама-та Рускы чиновници, Князь Обелинскій и Баронъ Кулбарсъ, щабни чиновници на Императорскѣи-тъ стражѣ, — за

кото извѣстѣихъ вчера че бѣхъ пристигли за да опрѣдѣлятъ Черногорскѣи-тъ граници слѣдъ примиріе-то — пріѣли вчера на Идѣзъ-Кеопкѣи единъ ауденціѣи отъ Султана, и послѣ отъ Министра на Войнѣи-тъ, на Сераскератъ-тъ. Сющи тѣ вечерали съ Князь и Княгыниѣи Ронсъ въ Германско-то посолство. Дѣсь тѣ посѣтихъ зданіе-то на Руско-то посолство въ Перѣи, и слѣдъ пладѣи ще трѣгнѣтъ съ Тріескыи-тъ паравлѣвъ за Корѣу, отъ дѣто ще ся отправятъ прѣзъ Рагузѣи за Цетинѣи.

Турско-то Правительство е опълномошало Сафетъ пашѣи и Садуллахъ Бѣи да ся договорятъ за едно конечно споразумѣніе съ Генералъ Игнатіева и Г. Нелидова. Сафетъ пашѣи трѣгнѣи завчера въ вторникъ за Едрене и Садуллахъ Бѣи, Турскыи-тъ посланникъ въ Берлинъ, ще трѣгне веднага за сѣщо-то мѣсто прѣзъ Букурещъ.

Важѣтъ казва че понеже Ерзерумъ ще ся изпразни споредъ едно отъ условія-та на примиріе-то, то онзи градъ нѣма вече да ся обсажда отъ Руссы-тъ.

С.-Петербургъ, 23 Януарій. — Вчера, Императоръ-тъ, прѣгледа Вибургскыи полѣи и отправи кѣмъ войскѣи-тъ слѣдующы-тъ думы: «Сѣрдавамъ вы за онѣзи новинѣи че е сключено примиріе-то, на което задоволителны-тъ условіяи нѣи дѣлжимъ на юначны-тъ си войници, които доказахъ че нищо не имъ е невъзможно. Примиріе-то, обаче, не е конецъ на войнѣи-тъ. Нѣи смѣ дѣлжимъ да бѣдемъ готовы додѣто не добѣемъ миръ траенъ и достоенъ за Руссіѣи. Господъ да ни е напомощъ!»

Берлинъ, 22 Януарій. — Мѣсто-то за бѣдѣщѣи-тъ Конференціѣи още не е опрѣдѣлено; Руссія и Германия прѣдлагатъ Брюксель.

Англіѣско-то Правительство помислило за нужно да заповѣда на единъ часть отъ флотѣи-тъ си да вѣзѣе прѣзъ Дарданелы-тъ въ Босфоръ-тъ. Порта-та, обаче, отказала този пътъ да подари изискваніѣи-тъ *сервисъ* за прѣминуваніе прѣзъ Дарданелы-тъ, и Англіѣска-та флота ся принудила да ся върне отъ Чанакъ-Кале на мѣсто-то си.

Голосъ обнародвалъ единъ телеграмъ отъ Карсъ отъ 24-ый Януарій, споредъ който жители-тъ въ Ерзерумъ много страдали и около 200 души умирали всѣкой дѣнь само отъ тежкѣи-тъ болесты. Храна-та и дървата были много оскудны. Турци-тъ повторительно искали да ся прѣддадатъ, но настоявали щото войници-тъ да ся излѣзѣтъ съ оружіяи-та си. Исмаилъ Хакки пашѣи былъ на умираніе.

ТЕЛЕГРАФИЧЕСКЫ ДЕПЕШЫ.

Лондонъ, 23 Януарій. — Въ Камарѣи-тъ на Прѣдставители-тъ, Г. Гадорнъ Харди, Министръ на Войнѣи-тъ, като отговаряше на Г. Гладстона, каза че 6,000,000 ан. дѣры сж нужны на Правительство-то за щото подписаны-тъ между Турціѣи и Руссіѣи условія сж тѣмны.

Берлинъ, 25 Януарій. — Парламентъ-тъ на Германскѣи-тъ Имперіѣи ся отвори днесъ (срѣда). Слово-то на Германскыи-тъ Императоръ съдържало нѣколко редовѣи относительно до Источный-тъ въпросъ:

Негово Величество ся надѣѣ че миръ-тъ наскоро ще ся сключи, и че положены-тъ въ Цариградскѣи-тъ Конференціѣи начала ще ся приложатъ траино. Германскыи-тъ интересы въ Истокъ сж малкы въ сравненіе съ онѣзи на другы-тъ Държавы, и Германия ще може да сдѣйствува безкорыстно за споразумѣніе на интересующыи-тъ ся страны.

Римъ, 26 Януарій. (Ев. частъ 1. 30 м. слѣдъ пладѣи). — Папа-та бере душѣи.

Римъ, 26 Януарій (Ев. ч. 9. 15 м. слѣдъ пладѣи). — Папа-та издѣжѣи часть-тъ на четвъртъ до петъ.

Издава ся отъ Американско-то Евангелско Общество.

Редакторъ Т. А. Байнгтонъ. Въ Американъ-Ханѣи.

Въ Печатицѣи-тъ на Д. Араміана Агопѣи-Ханѣи № 11.